



Međunarodni sud za krivično gonjenje  
lica odgovornih za teška kršenja  
međunarodnog humanitarnog prava  
počinjena na teritoriji bivše  
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-05-87-A

Datum: 25. maj 2010.

Original: engleski

---

**PRED PREDSEDNIKOM MEĐUNARODNOG SUDA**

**Rešava:** sudija Patrick Robinson, predsednik

**Sekretar:** g. John Hocking

**Odluka od:** 25. maja 2010.

**TUŽILAC**

**protiv**

**NIKOLE ŠAINOVIĆA  
DRAGOLJUBA OJDANIĆA  
NEBOJŠE PAVKOVIĆA  
VLADIMIRA LAZAREVIĆA  
SRETENA LUKIĆA**

***POVERLJIVO I EX PARTE***

---

**ODLUKA PO ZAHTEVU DA SE PREISPITAJU ODLUKE SLUŽBE ZA PRAVNU  
POMOĆ I PITANJA PRITVORA U VEZI S NAKNADOM U ŽALBENOJ FAZI  
POSTUPKA**

---

**Branilac g. Nebojše Pavkovića**

g. John E. Ackerman

**JA, PATRICK ROBINSON**, predsednik Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (u daljem tekstu: Međunarodni sud), donosim sledeću odluku po dva zahteva za preispitivanje, koje su sekretaru Suda podneli g. John Ackerman, branilac g. Nebojše Pavkovića (u daljem tekstu: g. Ackerman, odnosno g. Pavković), 4. marta 2010. godine (u daljem tekstu: Prvi zahtev za preispitivanje) i 10. marta 2010. godine (u daljem tekstu: Drugi zahtev za preispitivanje), a koje mi je sekretar Suda dostavio na osnovu člana 31 Uputstva za dodelu branioca po službenoj dužnosti (u daljem tekstu: Uputstvo).<sup>1</sup>

## I. OSNOVNI PODACI

1. Dana 2. februara 2010. godine, g. Ackerman je podneo zahtev Službi za pravnu pomoć i pitanja pritvora (u daljem tekstu: OLAD) za dodelu 500 dodatnih sati rada za koje se isplatila naknada timu odbrane g. Pavkovića (u daljem tekstu: Prvi zahtev za dodelu sredstava). Gospodin Ackerman je objasnio da su ti dodatni sati opravdani zato što je tim odbrane potrošio gotovo sve do tad dodeljene sate, a trebalo je da obavi još mnogo posla u vezi sa žalbom g. Pavkovića, između ostalog, da odgovori na repliku tužilaštva na Žalbeni podnesak g. Pavkovića. Gospodin Ackerman je takođe objasnio da tim čeka odluku Pretresnog veća po zahtevu g. Pavkovića za prihvatanje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (u daljem tekstu: Pravilnik) i da će biti "argumenata koji će zahtevati dosta vremena za pripremu, kao i više sati u sudnici, budući da nas ima mnogo u ovom predmetu". Gospodin Ackerman je rekao sledeće: "Ni ja ni bilo koji drugi član tima nećemo nastaviti s radom u ovoj stvari ako nam se ne isplati odgovarajuća naknada" i "[a]ko se ovaj zahtev ne odobri, predlažem vam da pronađete drugog branioca da dovrši ovu žalbu".<sup>2</sup>

2. Dana 10. februara 2010. godine, OLAD je odgovorio na Prvi zahtev za dodelu sredstava, objasnivši da će sekretar Suda razmatrati zahtev za odobrenje dodatnih

---

<sup>1</sup> IT/73-Rev. 11.

<sup>2</sup> V. Prvi zahtev za preispitivanje, Prilog 1.

sredstava samo ako bude pokazano da postoje "nepredvidljive i nove okolnosti izvan kontrole odbrane koje utiču na obim posla tima odbrane". OLAD je tvrdio da se "potreba da se odgovori na Repliku tužioca i priprema završne reči ne mogu smatrati nepredvidivim okolnostima u žalbenom postupku". OLAD je dalje istakao da Prvi zahtev za dodelu sredstava ne sadrži dovoljno pojedinosti koje bi potkrepile potrebu za dodatnih 300 do 500 sati rada. OLAD ja stoga tražio od g. Ackermana da dostavi dalje pojedinosti u vezi s dodatnim poslom koji bi, kako on očekuje, trebalo obaviti u vezi s zahtevom na osnovu pravila 115, kao i u vezi s tim da li su neke eventualne nove i nepredviđene okolnosti uticale na obim posla tima odbrane, a ako jesu, šta sve treba uraditi zbog toga. Osim toga, OLAD je g. Ackermana podsetio na njegove obaveze u skladu s Profesionalnim kodeksom branilaca koji postupaju pred Međunarodnim sudom i pravilima koja su odnose na povlačenje branilaca po službenoj dužnosti predviđenim sistemom pružanja pravne pomoći Međunarodnog suda, uz konstataciju da je g. Ackerman "prihvatio [svoje] imenovanje u predmetu *Pavković*, pri čemu je u potpunosti bio upoznat sa tim s koliko sredstava raspolaže shodno sistemu za pružanje pravne pomoći Međunarodnog suda".<sup>3</sup>

3. Dana 17. februara 2010. godine, g. Ackerman je OLAD-u poslao dopis u kojem je naveo sledeća opravdanja u prilog Prvom zahtevu za dodelu sredstava: (1) potencijalna potreba da se podnese odgovor ako tužilaštvo podnese zahtev na osnovu pravila 115 Pravilnika zahtevaće dodelu dodatnog broja sati koji se trenutno ne mogu proceniti; (2) potrebno je dodatnih 150 sati kako bi se dovršio dopunski podnesak u skladu s nalogom Žalbenog veća; (3) biće potrebno oko 50 dodatnih sati za razgovor o Presudi s g. Pavkovićem nakon što mu ona bude dostavljena na njegovom maternjem jeziku kako bi se utvrdilo da li je potrebno pokrenuti nove žalbene osnove; (4) biće potrebno oko 75 sati za pripremu za završnu reč i 80 sati rada u sudnici za iznošenje završne reči; i (5) za razgovore s g. Pavkovićem u vezi s Presudom i razgovore nakon donošenja Presude biće potrebno dodatnih 15 do 20 sati.

---

<sup>3</sup> V. Prvi zahtev za preispitivanje, Prilog 2.

4. Gospodin Ackerman je takođe napomenuo da je njegov tim potrošio 100 sati za rad na replici na odgovor tužilaštvo na Žalbeni podnesak g. Pavkovića. On je izneo tvrdnju da je tačan navod sekretara Suda da je g. Ackerman mogao da predvidi poslove vezane za ulaganje replike na odgovor tužilaštva i pripremu i iznošenje usmene argumentacije na početku žalbenog postupka i tvrdi da je "zbog toga tražio da se [žalbi] dodeli treći stepen složenosti". On je istakao da je odluka sekretara Suda da Pavkovićevu žalbu klasifikuje kao žalbu drugog stepena složenosti "jednostavno pokazuje da sekretar Suda nije predvideo složenost i količinu posla u vezi s ovom žalbom" i da dodatni sati zatraženi u Prvom zahtevu za dodelu sredstava podrazumevaju "treći stepen složenosti".

5. Gospodin Ackerman je dalje naveo da, suprotno tvrdnji koju je izneo OLAD, on od avgusta 2009. godine nije "prihvatio nijedan zadatak, a da je pritom bio potpuno upoznat s koliko sredstava raspoláže". U vezi s tim, objasnio je da je u februaru ili u martu 2009. godine obavešten da je će žalba u predmetu *Pavković* biti klasifikovana kao predmet prvog stepena složenosti sve do podnošenja najave žalbe, kada će biti izvršena nova procena. Šest meseci kasnije, on još uvek nije imao obaveštenja o stepenu složenosti na osnovu kojeg će žalba biti finansirana, pa je poslao zahtev da se žalba klasifikuje kao žalba trećeg stepena. Međutim, u oktobru 2009. godine, gotovo dva meseca nakon podnošenja zahteva, OLAD je taj zahtev odbacio i klasifikovao žalbu kao žalbu drugog stepena.<sup>4</sup>

6. Dana 19. februara 2010. godine, g. Ackerman je podneo zahtev Žalbenom veću i tražio da se svi rokovi dati odbrani za dostavu podnesaka u žalbenom postupku odgode dok sekretar Suda ne donose odluku po Prvom zahtevu za preispitivanje (u daljem tekstu: Zahtev za odgodu).<sup>5</sup> Žalbeno veće je odbilo Zahtev za odgodu 3. marta 2010. godine i konstatovalo, između ostalog, da se g. Ackerman "složio da zastupa [g. Pavkovića] potpuno svestan sistema isplate naknade imenovanim braniocima, i da ga on obavezuje" pa je "prema tome [...] obavezan da nastavi da radi u najboljem interesu svog klijenta do

<sup>4</sup> V. Prvi zahtev za preispitivanje, Prilog 3.

<sup>5</sup> Zahtev generala Pavkovića za odgodu suđenja dok sekretar ne donese odluku, 19. februar 2010. godine, par. 1.

prekida zastupanja (po okončanju postupka ili odobrenom povlačenju iz postupka)" (u daljem tekstu: Odluka od 2. marta 2010. godine").<sup>6</sup>

7. Dana 2. marta 2010. godine, g. Ackerman je g. Pavkoviću poslao dopis i obavestio ga, između ostalog, da je sekretar Suda naveo da mu više neće platiti nikakav dalji rad na predmetu g. Pavkovića, da je g. Ackerman nedavno podneo zahtev za dodatnih 500 sati rada na predmetu i da će on, ako Sekretarijat ne odobri dodatna sredstva za završetak rada na žalbi, morati da se povuče iz predmeta.<sup>7</sup>

8. Dana 3. marta 2010. godine, OLAD je delimično odobrio Prvi zahtev za dodelu sredstava (u daljem tekstu: Prva osporavana odluka) i dodelio odbrani dodatnih 100 sati za rad branioca i 150 sati za rad pomoćnog osoblja na sledećem osnovu:

Sekretarijat se uverio da rad Vašeg tima na Dopunskom podnesku i, vanredno, na Replici na Odgovor tužilaštva, opravdava dodelu dodatnih sredstava. Međutim, Sekretarijat nije u poziciji da odobrava sredstva na osnovu toga što će tužilaštvo možda odlučiti da zatraži prihvatanje dodatnih dokaza. Ako se to zaista i dogodi u nekoj kasnijoj fazi, možete Sekretarijatu podneti argumentovan zahtev na razmatranje. Isto važi i za eventualne dodatne žalbene osnove nakon što Vaš klijent prouči Presudu. Što se tiče potrebe da s Vašim klijentom razgovarate o Presudi, da pripremite završnu reč i da se konsultujete s njim nakon donošenja Žalbene presude, dodatna sredstva nisu opravdana jer su ti zadaci uzeti u obzir prilikom početne dodele sredstava Pavkovićevom timu odbrane.<sup>8</sup>

9. Gospodin Ackerman je 4. marta 2010. godine podneo Prvi zahtev za preispitivanje, koji mi je zamenik sekretara Suda prosledio u memorandumu od 10. marta 2010. godine.

10. Dana 8. marta 2010. godine, g. Ackerman je OLAD-u podneo zahtev za dodelu dodatnih 270 sati rada za branioca Pavkovićevog tima odbrane jer je tužilaštvo 5. marta 2010. godine obelodanilo 7.573 stranice relevantnog materijala na osnovu pravila 68 (u

<sup>6</sup> Odluka po zahtevu Nebojše Pavkovića za odgodu postupka, 2. mart 2010. godine, par. 13-16.

<sup>7</sup> V. Prvi zahtev za preispitivanje, Prilog 5.

<sup>8</sup> V. Prvi zahtev za preispitivanje, Prilog 4.

daljem tekstu: Drugi zahtev za dodelu sredstava). U prilog Drugom zahtevu za dodelu sredstava, g. Ackerman je naveo da taj materijal "uopšte nije bio predviđen i stoga nije mogao biti obuhvaćen prvobitnim procenama broja sati". On je dalje istakao da zbog toga što većina materijala, ako ne i sav materijal, nije na engleskom jeziku, član tima odbrane g. Aleksić mora da pomenuti materijal pročitati i izvesti ga o njegovoj relevantnosti. On je ocenio da bi, ako bi po stranici za čitanje bilo potrebno dva minuta, g. Aleksiću trebalo najmanje 250 sati da prođe kroz taj materijal, kao i još 10-20 sati da, u dogovoru s g. Ackermanom, "odredi upotrebljivost materijala". Gospodin Ackerman je takođe naveo da će se "[s]vi eventualni dodatni sati potrebni u slučaju podnošenja Zahteva na osnovu pravila 115 razmotriti kasnije".<sup>9</sup>

11. Dana 10. marta 2010. godine, OLAD je odbio Drugi zahtev za dodelu sredstava, objašnjavajući da obelodanjivanje 7.573 stranice materijala na osnovu pravila 68 ne predstavlja nepredviđene okolnosti. Sekretar Suda objasnio je sledeće:

Naprotiv, Tužilaštvo na osnovu pravila 68 Pravilnika ima obavezu stalnog obelodanjivanja. Takvo obelodanjivanje je stoga uobičajeno u svim fazama postupka i sekretar Suda je uvek bio dosledan u svom pristupu da stalno obelodanjivanje, kao takvo, ne opravdava dodelu dodatnih sredstava. Izuzeci su pravljani u slučajevima kada se, na primer, velika količina materijala obelodanjivala neposredno pre početka suđenja. Međutim, ni broj obelodanjenih stranica ni vreme obelodanjivanja ne opravdavaju dodelu dodatnih sredstava, jer nijedno nije retkost u praksi obelodanjivanja u predmetima kao što je ovaj.

Sekretar Suda je, uprkos tome, pozvao g. Ackermana da zatraži dodatna sredstva ako podnese zahtev na osnovu pravila 115.

12. Gospodin Ackerman je podneo Drugi zahtev za preispitivanje 10. marta 2010. godine, koji mi je zamenik sekretara Suda prosledio u memorandumu od 15. marta 2010. godine.

---

<sup>9</sup> V. Prvi zahtev za preispitivanje, Prilog 1.

13. Sekretar Suda je na osnovu pravila 33(B) podneo podnesak u vezi s Prvim zahtevom za preispitivanje (u daljem tekstu: Prvi podnesak na osnovu pravila 33(B)) 18. marta 2010. godine, a u vezi s Drugim zahtevom za preispitivanje 24. marta 2010. godine (u daljem tekstu: Drugi podnesak na osnovu pravila 33(B)). Gospodin Ackerman je dostavio odgovor na Drugi podnesak na osnovu pravila 33(B) (u daljem tekstu: Odgovor na Drugi podnesak na osnovu pravila 33(B)) 31. marta 2010. godine, koji mi je sekretar Suda prosledio 1. aprila 2010. godine. Sekretar Suda je replicirao na ovaj Odgovor 13. aprila 2010. godine (u daljem tekstu: Replika sekretara Suda na Odgovor Drugi podnesak na osnovu pravila 33(B)).

## II. STANDARD PREISPITIVANJA

14. Za preispitivanje administrativnih odluka sekretara Suda ustanovljen je sledeći standard preispitivanja:

Sudsko preispitivanje takve administrativne odluke ne predstavlja ponovno saslušanje. Ne radi se ni o žalbenom postupku, niti je taj postupak na bilo koji način sličan preispitivanju vlastite presude kakvo bi sudsko veće moglo provesti u skladu s pravilom 119 Pravilnika o postupku i dokazima. Sudsko preispitivanje administrativne odluke sekretara koja se tiče pravne pomoći inicijalno se bavi pravilnošću postupka kojim je sekretar došao do neke odluke i načinom na koji je do nje došao.<sup>10</sup>

Shodno tome, neka administrativna odluka može biti poništena ukoliko sekretar:

- (a) nije poštovao pravne uslove iz Uputstva, ili
- (b) ako se nije pridržavao osnovnih pravila prirodne pravde ili ako u procesnom smislu nije postupao korektno prema osobi na koju utiče dotična odluka, ili
- (c) ako je uzeo u obzir materijal koji nije relevantan a propustio uzeti u obzir materijal koji je relevantan, ili

---

<sup>10</sup> *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-T, Odluka po zahtjevu za preispitivanje odluke OLAD-a o naknadama tokom pretresne faze, 19. februar 2010. godine (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Karadžić* od 19. februara 2010. godine), par. 9; *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-T, Odluka po žalbi na odluku OLAD-a u vezi s dodatnim sredstvima za pretpretresni postupak, 17. decembar 2009. godine (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Karadžić* od 17. decembra 2009. godine), par. 18; *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-AR73.2, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća u vezi s odgovarajućim uslovima, 7. maj 2009. godine (u daljem tekstu: Odluka po žalbi u predmetu *Karadžić*), par. 10; *Tužilac protiv Veselina Šljivančanina*, predmet br. IT-95-13/1-PT, Odluka o imenovanju branioca, 20. avgust 2003. godine (u daljem tekstu: Odluka u vezi sa *Šljivančaninom*), par. 22; *Tužilac protiv Miroslava Kvočke i drugih*, predmet br. IT-98-30/I-A, Odluka po preispitivanju odluke sekretara o prestanku pružanja pravne pomoći Zoranu Žigiću, 7. februar 2003. godine (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Žigić*), par. 13.

- (d) ako je došao do zaključka da kakvog ne bi došla ni jedna razumna osoba koja ispravno razmatra to pitanje (test "nerazumnosti").<sup>11</sup>

15. Osim ako nije utvrđeno da se radi o nerazumnosti, "ne smije se ulaziti u prostor koji pripada autoru takve administrativne odluke u kojem on ocjenjuje činjenice ili meritum dotičnog slučaja".<sup>12</sup> Strana koja osporava administrativnu odluku snosi teret dokazivanja da je: (a) došlo do greške opisanog karaktera i (b) da takva greška znatno utiče na odluku sekretara na njegovu štetu. Administrativna odluka može se poništiti samo ako su pokazana oba ta elementa.<sup>13</sup> Uz to, u slučajevima vezanim za pravnu pomoć, "[i]mplicitno ograničenje da samo sekretar utvrđuje u kojoj mjeri optuženi može djelimično podmiriti troškove branioca iz vlastitih sredstava, jasno ukazuje na to da je moć vijeća da sekretarevu odluku zamijeni svojom ograničena".<sup>14</sup>

### III. MERODAVNO PRAVO

16. Član 23(A) Uputstva predviđa sledeće:

Nakon dodele branioca po službenoj dužnosti, nužne i razumne troškove vezane za pravno zastupanje osumnjičenog, odnosno optuženog snosi Međunarodni sud, u skladu sa Statutom, Pravilnikom, ovim Uputstvom, i relevantnim smernicama, u zavisnosti od odredbi u vezi s budžetom, pravilima, propisima, kao i prakse koju određuju Ujedinjene nacije. Svi troškovi moraju biti prethodno odobreni od strane sekretara Suda. Ukoliko odobrenje nije pribavljeno, sekretar Suda može odbiti da isplati ove troškove.

Član 24 (C) Uputstva utvrđuje naknadu dodeljenom braniocu i članovima tima odbrane tokom žalbenih postupaka i predviđa sledeće:

---

<sup>11</sup> Odluka u predmetu *Karadžić* od 19. februara 2010. godine, par. 9; Odluka u predmetu *Karadžić* od 17. decembra 2009. godine, par. 18; Odluka po žalbi u predmetu *Karadžić*, par. 10; *Tužilac protiv Momčila Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-A, Odluka po Krajišnikovom zahtjevu i po zahtjevu tužilaštva, 11. septembar 2007. godine (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Krajišnik*), par. 30; Odluka u vezi sa *Šljivančaninom*, par. 22; Odluka u predmetu *Žigić*, par. 13.

<sup>12</sup> Odluka u predmetu *Karadžić* od 19. februara 2010. godine; Odluka u predmetu *Karadžić* od 17. decembra 2009. godine, par. 18; Odluka po žalbi u predmetu *Karadžić*, par. 10; Odluka u predmetu *Karadžić*, par. 30; Odluka u predmetu *Žigić*, par. 13.

<sup>13</sup> Odluka u predmetu *Karadžić* od 19. februara 2001. godine, par. 10; Odluka u predmetu *Karadžić* od 17. decembra 2009. godine, par. 18; Odluka po žalbi u predmetu *Karadžić*, par. 10; Odluka u predmetu *Žigić*, par. 14.

<sup>14</sup> Odluka u predmetu *Karadžić* od 19. februara 2010. godine, par. 10; Odluka u predmetu *Karadžić* od 17. decembra 2009. godine, par. 18; Odluka u predmetu *Žigić*, par. 14.



Tokom žalbenog postupka, naknade dodeljenim braniocima i članovima timova odbrane isplaćivaće se na osnovu maksimalnog iznosa radnih sati po fiksnoj satnici koja je utvrđena u Dodatku I ovog Uputstva za rad koji je razuman i nužan za pripremu i izvođenje dokaza odbrane.

U Uputstvu se ne navodi konkretno koliko se radnih sati maksimalno može dodeliti timovima odbrane u žalbenom postupku. Međutim, u Prvom podnesku na osnovu pravila 33(B) sekretar Suda objašnjava da je, na osnovu gorenavedenih odredbi Uputstva:

[...] sekretar odredio maksimalan broj radnih sati čija dodela se procenjuje razumnom i nužnom za pripremu žalbe određenog stepena složenosti i dosledno primenjuje taj broj na sve žalbene postupke pred Međunarodnim sudom.<sup>15</sup>

Sekretar Suda dalje objašnjava:

Radi se o sledećem broju dodeljenih radnih sati: 1.050 sati rada za branioca, plus svi sati za pretese i 450 sati rada pomoćnog osoblja za predmet prvog stepena složenosti; 1.400 sati rada za branioca, plus svi sati za pretese i 600 sati rada pomoćnog osoblja za predmet klasifikovan kao predmet drugog stepena složenosti; 2.100 sati rada za branioca, plus svi sati za pretese i 900 sati rada pomoćnog osoblja za predmet klasifikovan kao predmet trećeg stepena složenosti.<sup>16</sup>

Takođe:

Iako član 24(C) Uputstva izričito ne predviđa povećanje maksimalnog broja sati, Sekretarijat je pravično primenjivao standarde iz smernica za isplatu naknada za pretpretresnu fazu postupka, dopuštajući povećanja paušalnog iznosa u izuzetnim slučajevima [...] ako glavni branilac pokaže da postoje nepredvidive okolnosti izvan kontrole odbrane, koje znatno utiču na pripremu koja se s pravom zahteva od tima odbrane [...].<sup>17</sup>

<sup>15</sup> Prvi podnesak na osnovu pravila 33(B), par. 16.

<sup>16</sup> Prvi podnesak na osnovu pravila 33(B), par. 16, fusnota 12.

<sup>17</sup> Prvi podnesak na osnovu pravila 33(B), par. 16, fusnota 13.

## IV. ARGUMENTACIJA

### A. Prvi zahtev za preispitivanje

17. Gospodin Ackerman traži da preispitam to što je Sekretarijat u Prvoj osporavanoj odluci dodelio samo 250 dodatnih sati njegovom timu odbrane. On tvrdi da je ova odluka arbitrarna i neprihvatljiva, budući da su njegovom timu odbrane do sada plaćeni samo sati za koje je Sekretarijat procenio da su razumni i nužni, da su svi sati koju su ranije dodeljeni njegovom timu odbrane potrošeni i da je procenjeno da je potrebno dodatnih 500 sati rada da bi se dovršio "razuman i nužan" posao u žalbenom postupku.

18. Gospodin Ackerman tvrdi da, iako se prema sistemu isplate paušalnog iznosa za pretpretresnu i pretresnu fazu od branioca zahteva da za dogovoreni paušalni iznos obavi sav "razuman i nužan" posao u žalbenom postupku shodno sistemu naknade po satu rada, "branilac se slaže da obavi sav 'razuman i nužan' posao za koji se naknada isplaćuje, na osnovu satnice". On tvrdi da ga je Sekretarijat obavestio da on ima "obavezu da obavi 'razuman i nužan' posao u ovom predmetu bez nadoknade", da se on s tim nije nikada složio i da je uvek dobijao informaciju da on može tražiti dodatne sate nakon što pokaže da su oni nužni. On tvrdi da se Prva osporavana odluka kosi s članom 8(3) Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima (u daljem tekstu: MPGPP), prema kojem se "niko [...]ne može primorati na obavljanje prinudnog ili obaveznog rada".<sup>18</sup>

19. U svom odgovoru zamenik sekretara Suda (u daljem tekstu: sekretar) traži da odbijem Prvi zahtev za preispitivanje na temelju toga što je Prva osporavana odluka "razumna odluka, doneta pravično i uz poštovanje propisnog postupka, utemeljena na pažljivom pregledu svih relevantnih informacija".<sup>19</sup> Sekretar objašnjava sledeće:

Smernice koje važe za branioca u pogledu finansiranja u žalbenom postupku sadržane su u članu 24(C) Uputstva i važećem finansijskom pravilniku i propisima UN. Branilac je detaljno obavešten

---

<sup>18</sup> Prvi zahtev za preispitivanje.

<sup>19</sup> Prvi podnesak na osnovu pravila 33(B), par. 20 i 43.

o tim smernicama, a u više različitih dopisa dobio je jasna uputstva o granicama raspoloživih sredstava, kao i o okolnostima koje opravdavaju dodatna sredstva i metodama pomoću kojih ta sredstva treba tražiti.<sup>20</sup>

20. Sekretar napominje da je Sekretarijat delimično odobrio Prvi zahtev za dodelu sredstava na temelju toga što se posao tima odbrane na Dopunskom podnesku nije mogao predvideti i zato što je uticao na obim posla tima odbrane. Osim toga, mada je sastavljanje replike na odgovor tužilaštva, opšte uzevši, predvidiva okolnost, u ovom predmetu, zbog "obima predmeta i ukupnog broja replika i odgovora [...] taj uticaj na obim posla odbrane bio je značajan".<sup>21</sup> Međutim, sekretar tvrdi da je Sekretarijat opravdano odbacio preostali deo Prvog zahteva za dodelu sredstava na sledećem osnovu: (1) "nadoknada za broj sati rada branioca na pretresima isplaćuje se iznad maksimalnog iznosa radnih sati, pa stoga oni ovog puta nisu sporni"; (2) Sekretarijat ne može dodeljivati sredstva na temelju toga što postoji mogućnost da tužilaštvo podnese zahtev na osnovu pravila 115 Pravilnika ili da odbrana, nakon što g. Pavković pregleda Prvostepenu presudu, možda iznese dodatne žalbene osnove, premda g. Ackerman može podneti zahtev za dodatne sate, ako do toga dođe, u nekoj kasnijoj fazi; i (3) potreba da se o Presudi razgovara s g. Pavkovićem, da se pripremi završna reč i da se obave konsultacije s g. Pavkovićem nakon izricanja Žalbene presude ne opravdava dodatna sredstva jer su "ti zadaci tipični za sve žalbene postupke pred Međunarodnim sudom i uzeti su u obzir u prvobitnoj dodeli sredstava timu odbrane."<sup>22</sup>

21. Sekretar takođe tvrdi da je neodrživ argument g. Ackermana da je Sekretarijat prekršio član 8(3) MPGPP time što nije u potpunosti odobrio Prvi zahtev za dodelu sredstava. U vezi s tim, sekretar tvrdi da je g. Ackerman "dobrovoljno prihvatio da učestvuje u žalbenom postupku optuženog 'uz puno poznavanje sistema naknade za dodeljenog branioca' uprkos tome što tvrdi suprotno", i da je do sada Sekretarijat "odobrio sva zatražena dodatna sredstva za koja je postojao potkrepljen zahtev". Sekretar tvrdi da je "branilac bio potpuno upoznat s tim da su sredstva za pravnu pomoć koja mu

<sup>20</sup> Prvi podnesak na osnovu pravila 33(B), par. 20.

<sup>21</sup> Par. 24.

<sup>22</sup> Prvi podnesak na osnovu pravila 33(B), par. 25-27.

stoje na raspolaganju ograničena. Tačnije, znao je da će biti plaćen za razuman i nužan posao **u granicama maksimalnog iznosa radnih sati**" i da "smernice za žalbeni postupak polaze od pretpostavke da branilac neće tražiti da mu se isplate svi sati dodeljeni na početku žalbenog postupka već će sredstva adekvatno planirati i raspoređivati." Sekretar takođe ističe da je u svojoj Odluci od 2. marta 2010. godine Žalbeno veće odbilo zahtev g. Ackermana za odgodu svih rokova dok se njegov zahtev za dodelu dodatnih sredstava ne odobri u celosti, konstatujući da g. Ackerman nije pokazao valjan razlog za tu odgodu i ističući da se "branilac složio da zastupa optuženog, pri čemu je bio u potpunosti obavešten o sistemu naknade za dodeljenog branioca i da ga to obavezuje". Sekretar tvrdi da "branilac ne može da preti iznenadnim prekidom zastupanja nekog optuženog pred Međunarodnim sudom zato što nije zadovoljan s dodelom sredstava za neki konkretan angažman". Na kraju, sekretar tvrdi da se ponašanje g. Ackermana "kosi s obavezama iz Profesionalnog kodeksa".<sup>23</sup>

## **B. Drugi zahtev za preispitivanje**

22. U Drugom zahtevu za preispitivanje, g. Ackerman traži da preispitam Drugu osporavanu odluku kojom je OLAD odbacio njegov zahtev za dodelu ukupno 270 dodatnih sati rada za branioca zbog toga što je Pavkovićevom timu odbrane 5. marta 2010. godine obelodanjeno 7.573 stranica materijala. U prilog svom Zahtevu, g. Ackerman tvrdi sledeće:

Ograničen broj sati koji mi je dodelio Sekretarijat je potrošen. Svaki od tih potrošenih sati je bio odobren od strane Sekretarijata kao razuman i nužan za Pavkovićevu žalbu. U suprotnom, nikakve isplate ne bi ni bilo.

Gospodin Ackerman tvrdi da on zbog Druge osporavane odluke mora ili da nekoliko stotina sati radi na Pavkovićevoj žalbi bez naknade ili da prekrši svoje etičke obaveze, kao i to da ništa u Statutu i Pravilniku ne ovlašćuje Međunarodni sud da sudije, tužioce ili braniocce, prisiljava da rade "bez razumne naknade". Gospodin Ackerman takođe ponavlja

---

<sup>23</sup> Prvi podnesak na osnovu pravila 33(B), par. 29-42.

svoj argument iz Prvog zahteva za preispitivanje da se Druga osporavana odluka kosi s odredbom MPGPP o zabrani prinudne službe i tvrdi sledeće:

[...] ako Sekretarijat i dalje bude smatrao da moram da pružam dodatne razumne i nužne usluge za generala Pavkovića bez naknade, odbiću da to radim. Povuci ću se iz predmeta.<sup>24</sup>

23. U Drugom podnesku na osnovu pravila 33(B), sekretar tvrdi da je odbijanje Drugog zahteva za dodelu sredstava od strane Sekretarijata opravdano i stoga traži da u celosti odbacim Drugi zahtev za preispitivanje.<sup>25</sup> U prilog svom argumentu, sekretar tvrdi sledeće:

Sekretarijat se nije uverio da se obelodanjivanje 7.573 stranice na osnovu pravila 68 Pravilnika od strane Tužilaštvu u žalbenom postupku može okarakterisati kao "nepredvidiva okolnost" koja opravdava dodelu dodatnih sredstava. Tužilaštvo na osnovu pravila 68 Pravilnika ima obavezu stalnog obelodanjivanja. Takvo obelodanjivanje je stoga uobičajeno u svim fazama postupka i Sekretarijat je uvek bio dosledan u svom pristupu da stalno obelodanjivanje, kao takvo, ne opravdava dodelu dodatnih sredstava. Izuzeci su pravljani u slučajevima kada se, na primer, velika količina materijala obelodanjivala neposredno pre početka suđenja. Međutim, u ovom predmetu, ni broj obelodanjenih stranica ni vreme obelodanjivanja ne opravdavaju dodelu dodatnih sredstava, jer nijedno nije retkost u sličnim predmetima.<sup>26</sup>

22. Sekretar dalje tvrdi da Druga osporavana odluka "ne stvara situaciju prinudne službe ni situaciju u kojoj se usluge pružaju bez naknade". Sekretar tvrdi da je g. Ackerman prihvatio da zastupa g. Pavkovića u žalbenom postupku "pri čemu je bio u potpunosti obavešten o sistemu naknade za dodeljenog branioca" i tvrdi da je "dužnost branioca da marljivo planira korišćenje raspoloživih sredstava kako bi obezbedio najekonomičnije i najefikasnije korišćenje javnih sredstava".<sup>27</sup>

23. U Odgovoru na Drugi podnesak na osnovu pravila 33(B), g. Ackerman, između ostalog, tvrdi da je klasifikovanje žalbenih postupaka prema stepenu složenosti od strane Sekretarijata "potpuno arbitrarna" i da je Pavkovićevoj žalbi "dodeljen drugi, a ne treći

<sup>24</sup> Drugi zahtev za preispitivanje.

<sup>25</sup> Drugi podnesak na osnovu pravila 33(B), par. 26 i 36.

<sup>26</sup> Drugi podnesak na osnovu pravila 33(B), par. 25.

<sup>27</sup> Drugi podnesak na osnovu pravila 33(B), par. 30-33.

stepen složenosti na isključivo arbitrarnoj osnovi". On tvrdi da, pri utvrđivanju stepena složenosti Pavkovićeve žalbe, "ni Veće ni Sekretarijat, koliko je poznato, nisu doneli ocenu o tome koju će količinu materijala na osnovu pravila 68 tužilaštvo verovatno dostaviti tokom žalbenog postupka". On takođe tvrdi da je sistem Sekretarijata za utvrđivanje naknada za braniocima "potpuno nepravičan i nezakonit" budući da predstavnici tužilaštva mogu "koristiti sve mogućnosti istrage i istraživanja bez uskraćivanja plate u slučaju da prekorače određeni broj sati," dok se braniocu nadoknađuje samo razuman i nužan rad "u okviru arbitrarne dodele radnih sati". On tvrdi da ovaj sistem krši MPGPP i princip jednakosti sredstava. Gospodin Ackerman dalje tvrdi da "ne može biti da Sekretarijat očekuje da branilac radi na žalbi samo onoliko koliko to dopušta njihova arbitarna dodela sati nezavisno od profesionalnog mišljenja branioca da je veliki obim dodatnog posla razuman i nužan za adekvatno zastupanje njegovog klijenta".<sup>28</sup>

24. U Repliki sekretara na Odgovor na Podnesak na osnovu pravila 33(B), sekretar tvrdi da "određivanje stepena složenosti predmeta u žalbenom postupku nije 'arbitraran', već transparentan i dosledan postupak koji se ravnopravno primenjuje na sve predmete koji se rešavaju pred Međunarodnim sudom u kojima se pruža pravna pomoć". Sekretar ponavlja da je g. Ackerman bio u potpunosti obavešten o proceduri i kriterijumima određivanja stepena složenosti predmeta. Sekretar dalje napominje da, kad je Pavkovićeve žalba klasifikovana kao žalba drugog stepena složenosti, g. Ackerman nije osporio odluku Sekretarijata. Pored toga, sekretar tvrdi da je " u praksi Međunarodnog suda čvrsto uvreženo da jednakost sredstava ne znači jednakost resursa" i da ona "implicira *proceduralnu* jednakost između odbrane i tužilaštva, za razliku od suštinske jednakosti". Sekretar tvrdi da je odbrani pružio "neophodna sredstva kako bi se obezbedila jednakost sredstava s Tužilaštvom".<sup>29</sup>

---

<sup>28</sup> Odgovor na Drugi podnesak na osnovu pravila 33(B).

<sup>29</sup> Replika Sekretarijata na Odgovor na osnovu pravila 33(B), par. 7-14.

## V. DISKUSIJA

### A. Prvi zahtev za preispitivanje

24. Kako je ranije navedeno, u Prvoj osporavanoj odluci, sekretar je delimično odobrio Prvi zahtev za dodelu sredstava i dodelio g. Ackermanu ukupno 250 sati za rad Pavkovićevog tima odbrane na replici na odgovor tužilaštva i dopunskom podnesku. Shodno tome, Prvi zahtev g. Ackermana za preispitivanje svodi se na sekretarevo odbacivanje zahteva g. Ackermana da mu se odobri sledeće: (1) neodređen broj sati za podnošenje odgovora u slučaju da tužilaštvo dostavi zahtev na osnovu pravila 115; (2) 50 sati za razgovor o Presudi s g. Pavkovićem; (3) 75 sati za pripremu završne reči; (4) 80 sati za završnu reč; i (5) 15-20 sati za razgovore s g. Pavkovićem nakon izricanja Presude. Preispitaću odluku sekretara po svakom ovom zahtevu pojedinačno.

25. Primećujem da je odbacivanje zahteva g. Ackermana za dodatne sate za podnošenje odgovora na eventualni zahtev tužilaštva na osnovu pravila 115 Pravilnika sekretar obrazložio time što Sekretarijat ne može dodeliti sredstva isključivo na temelju toga što postoji mogućnost da tužilaštvo podnese zahtev na osnovu pravila 115. Međutim, sekretar je naveo da će Sekretarijat razmotriti potkrepljen zahtev tima odbrane za dodelu dodatnih sati za odgovor na neki takav zahtev ako se on podnese. Smatram da je sekretar opravdano odbio ovaj zahtev za dodelu dodatnih sati jer g. Ackerman tada još nije pokazao da su oni potrebni pa je zahtev stoga bio preuranjen.

26. Takođe smatram da je sekretarevo odbacivanje zahteva g. Ackermana za dodatnih 80 sati za iznošenje završne reči predstavljalo razumnu primenu njegovih diskrecionih ovlašćenja, budući da, kako je sekretar objasnio, Sekretarijat braniocu dodeljuje radne sate za pretrese mimo maksimalnog iznosa radnih sati po određenoj fazi postupka. Stoga očekujem da će timu odbrane u predmetu *Pavković* biti isplaćene naknade za sve sate provedene u sudnici za iznošenje završne reči.

27. Treba još utvrditi da li je sekretar ispravno primenio svoje diskreciono ovlašćenje kada je obio zahtev g. Ackermana za dodelu ukupno 140-145 dodatnih sati rada kako bi s

g. Pavkovićem razgovarao o Prvostepenoj presudi nakon što mu se ona dostavi na maternjem jeziku kako bi se utvrdilo da li je potrebno uvesti dodatne žalbene osnove, kako bi se pripremila završna reč i kako bi se s g. Pavkovićem razgovaralo o Drugostepenoj presudi, nakon što se ona donese. Podsećam da je Sekretarijat klasifikovao Pavkovićev predmet kao predmet drugog stepena složenosti, tako da Pavkovićev tim odbrane ima pravo na naknadu za ukupno 2.000 sati rada za žalbenu fazu postupka. Osim toga, na osnovu smernica Sekretarijata, timovi odbrane mogu dobiti dodatne sate, preko maksimalnog broja sati dodeljenog za svaku fazu, nakon što pokažu da postoje "nepredvidive okolnosti izvan kontrole odbrane koje znatno utiču na pripremu tima odbrane koja se razumno razumno očekuje". Potreba da se s klijentom razgovara o Prvostepenoj presudi u žalbenoj fazi postupka, pripremi za završnu reč i razgovara o Drugostepenoj presudi nakon njenog donošenja tipični su zadaci u svim žalbenim postupcima pred Međunarodnim sudom. Stoga smatram da je sekretar razumno primenio svoje diskreciono ovlašćenje zaključivši da ti zadaci ne predstavljaju "nepredvidive okolnosti izvan kontrole odbrane" koje zahtevaju dodelu sati iznad i preko maksimalnog broja sati prvobitno dodeljenog za žalbenu fazu.

28. Tačno je, kako tvrdi g. Ackerman, da se, shodno sistemu naknade na osnovu satnice za predmete u žalbenoj fazi, "branilac slaže da obavi sav 'razuman i nužan' posao za koji se naknada isplaćuje na osnovu satnice". Međutim, postoji gornja granica za broj sati za koji se može tražiti naknada na ime razumnog i nužnog posla, ako se ne pokaže da postoje nepredvidive okolnosti.<sup>30</sup> U vezi s tim, naknada na osnovu satnice koja se primenjuje na žalbeni postupak slična je sistemu paušalne naknade koji se primenjuje u pretpretresnim i pretresnim fazama, a glavna razlika je u tome da se u žalbenoj fazi, umesto isplate paušalnog iznosa za fazu, timu odbrane dodeljuje paušalni iznos sati koji se isplaćuje po stopi proporcionalnoj ulozi i stepenu iskustva članova tima odbrane kojima se dodeljuju ti sati.

---

<sup>30</sup> V. Prvi podnesak na osnovu pravila 33(B), par. 16. V. takođe Odluka od 2. marta 2010. godine, par. 10, fusnota 23.



29. Gospodin Ackerman je bio obavešten o sistemu naknade za dodeljenog branioca koji se primenjuje u žalbenom postupku i on se složio da zastupa g. Pavkovića svestan tog sistema.<sup>31</sup> Stoga, suprotno tvrdnjama g. Ackermana, nisam mišljenja da se Osparavana odluka može tumačiti kao odluka kojom se od g. Ackermana traži da "obavlja 'razuman i nužan' posao u predmetu *Pavković bez naknade*". Shodno tome, neću razmatrati tvrdnju g. Ackermana da ga Osparavana odluka primorava da radi bez naknade, što je suprotno odredbama MPGPP.

### **B. Drugi zahtev za preispitivanje**

30. Podsećam da je predmet *Pavković* 3. marta 2009. godine prvobitno klasifikovan kao predmet prvog stepena složenosti. Dana 27. maja 2009. godine, odbrana u predmetu *Pavković* podnela je Najavu žalbe,<sup>32</sup> i Sekretarijat je 21. oktobra 2009. godine povećao stepen složenosti predmeta *Pavković* na drugi stepen i dodelio mu, shodno tome, maksimalno 2.000 sati, uz dodatak svih sati za pretrese, tokom žalbene faze. Odluka Sekretarijata da se žalba klasifikuje kao predmet drugog, a ne trećeg stepena složenosti, kako je zatražio g. Ackerman, temelji se delom na njegovim konsultacijama sa Žalbenim većem,<sup>33</sup> koje je smatralo da, iako je "povećanje stepena složenosti Pavkovićeve žalbe na drugi stepen primereno, [...] povećanje stepena složenosti na treći stepen koje je Pavković zatražio, trenutno nije opravdano".<sup>34</sup> Treba istaknuti da je Žalbeno veće, kada je Sekretarijatu iznosilo svoj stav po tom pitanju, naglasilo sledeće:

Prema našem mišljenju, svi žalioци će ipak biti u mogućnosti da u kasnijoj fazi podnesu zahtev za dalje povećanje stepena složenosti, ako je to primereno, u slučajevima kad pitanja npr. stalnog obelodanjivanja dodatnih dokaza na osnovu pravila 115 Pravilnika i moguće izmene žalbenih osnova na temelju očekivanog prevoda Prvostepene presude na B/H/S, opravdavaju takvu izmenu.<sup>35</sup>

<sup>31</sup> Odluka od 2. marta 2010. godine, par. 14. V. takođe Prvi podnesak na osnovu pravila 33(B), par. 39, fusnota 3.

<sup>32</sup> *Tužilac protiv Pavkovića*, predmet br. IT-05-87-A.

<sup>33</sup> V. Prvi podnesak Sekretarijata, Prilog I.

<sup>34</sup> Replika sekretara Suda na Odgovor na osnovu pravila 33(B), Prilog V.

<sup>35</sup> Replika sekretar Suda na Odgovor na osnovu pravila 33(B), Prilog V (naglasak dodan).

31. Tužilaštvo je odbrani u predmetu *Pavković* obelodanilo 7.573 stranice materijala na osnovu pravila 68 skoro deset meseci nakon što je Pavkovićeva odbrana podnela svoju Najavu žalbe. Mada, kako tvrdi sekretar Suda, tužilaštvo "na osnovu pravila 68 Pravilnika ima obavezu stalnog obelodanjivanja" pa je, stoga, obelodanjivanje "uobičajeno u svim fazama postupka", takvo obelodanjivanje mnogo je ređe u žalbenom postupku nego u drugim fazama postupka. Osim toga, nisam mišljenja da je obelodanjivanje tako velike količine materijala u tako kasnoj fazi postupka uobičajena ili predvidiva pojava. U takvoj situaciji, nije razumno očekivati da je g. Ackerman dodatni posao pregledanja 7.573 stranice potencijalno oslobađajućeg materijala uzeo u obzir u prvobitnom proračunu, kad je odlučivao kako da rasporedi sate dodeljene timu odbrane u predmetu *Pavković*. Osim toga, Žalbena veće je izričito navelo da je svoj predlog da se Pavkovićeva žalba klasifikuje kao žalba drugog, a ne trećeg stepena složenosti delimično temelji na mišljenju da će g. Pavković i njegovi saradnici imati pravo da podnesu zahtev za dodatna sredstva, između ostalog, u slučaju kad "pitanja npr. stalnog obelodanjivanja [...] opravdavaju takvu izmenu". U svetlu gorenavedenog, smatram da je neopravdan sekretarev zaključak da takvo obelodanjivanje nije predstavljalo nepredvidivu okolnost koja opravdava dodelu 270 dodatnih sati za branioca, kako je tražio g. Ackerman.

32. Što se tiče nezadovoljstva koje g. Ackerman izražava u Prvom i Drugom zahtevu za preispitivanje u vezi sa stepenom složenosti dodeljenom Pavkovićevoj žalbi, napominjem da se ni Prva ni Druga osporavana odluka, koje g. Ackermana traži da preispitam, ne bave ovim pitanjem. Štaviše, koliko je meni poznato, g. Ackerman nikada nije tražio da preispitam odluku OLAD da se Pavkovićeva žalba klasifikuje kao žalba drugog stepena složenosti. U ovakvim okolnostima, neću razmatrati to pitanje i, shodno tome, neću donositi u vezi s tim nikakvu odluku.

## VI. DISPOZITIV

33. U svetlu gorenavedenog, **ODBACUJEM** Prvi zahtev za preispitivanje, **ODOBRAVAM** Drugi zahtev za preispitivanje i **NALAZEM** sekretaru da Pavkovićevom timu odbrane dodeli 270 dodatnih sati za rad branioca.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija merodavna.

Dana 25. maja 2010. godine

U Hagu,

Holandija

/potpis na originalu/

sudija Patrick Robinson,

predsednik Suda